

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih: 23.10.2010
Sayı: 419

10/975

25 Ekim 2010

Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına,

Fransa Cumhurbaşkanı Nicolas Sarkozy ile Almanya Başbakanı Angela Merkel her vesile ile, bazen ayrı ayrı, bazen birlikte, Türkiye'nin Avrupa Birliğine (AB) tam üye olmasına karşı olduklarını çok açık bir biçimde ifade etmektedirler. Gerçi her iki lider de bu görevlerine seçilmeden önce de bu görüşlerini birçok kez dile getirmişlerdir. Ne var ki, seçildikten sonra yapılan açıklamalar daha net ve saygı ölçülerini aşan ifadelerdir. Ayrıca, İmtiyazlı Ortaklık veya Türkiye ile Rusya'nın ortak bir ekonomi bölgesi oluşturması gibi alternatifleri de içermektedir. 19.10.2010 tarihinde Almanya Federal Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı Christian Wulff TBMM'de yaptığı konuşmada, "ucu açık müzakereler" ifadesinin hâlâ geçerliliğini koruduğunu, bir diğer deyişle, Türkiye'nin tam üyeliği ile ilgili yaklaşımın değişmediğini söylemiştir.

AB ülkeleri, Türkiye'nin potansiyelini, 46 yıllık çabalarını ve özverisini görmezden gelmekte ve Türkiye'yi baskı altında tutmak, daha fazla ödün almak ve Türkiye'yi başka siyasi ödümler vermeye de zorlamak için müzakerelere hazırlık gibi bir aşamaya olumlu yaklaşmışlar; ancak, dosya açıp kapamak, ucu açık müzakere yapmak, kalıcı bazı "derogasyonlar" getirmek gibi aşırı talepler içeren bir çerçeve müzakere belgesi hazırlamak, imtiyazlı ortaklık önermek gibi başka hiçbir ülke ile ilişkilerde gündemde olmayan birçok sınırlama ve kısıtlamayı Türkiye için gündeme getirmişlerdir.

Oysa, Türkiye'nin yıllarca tam üye olmak için katlandığı özveriler çok önemli ve ağırdır. Bunların başında Gümrük Birliği gelmektedir. Kısa bir süre sonra tam üye olacağını düşünerek Gümrük Birliğini kabul eden Türkiye, iç pazarını AB'ye tamamen açtığı gibi AB'nin ikili anlaşmalar yaptığı ülkelerle de Avrupa Birliğine benzer anlaşmalar yapmak zorunda kalmıştır. Bir anlamda iç pazarını sadece AB ülkelerine değil, AB'nin anlaştığı diğer ülkelere de açmıştır. Ayrıca, 1996'da Gümrük Birliğine giren Türkiye tam üye olmadan, diğer bir deyişle, tam üyeliğin getirdiği olanaklardan yararlanmadan, Gümrük Birliği yükümlülüğünü üstlenen ve bunu yürüten tek ülkedir.

Sayın Christian Wulff TBMM'de yaptığı konuşmada Kıbrıs sorununun çözülmesini, Ermenistan ile ilişkilerin normalleştirilmesini ve tartışmalı konuların da göz ardı edilmemesini talep etmiştir. İlginç olan, "Almanya Türkiye'nin AB'ye bağlanmasını özellikle desteklemektedir." ifadesidir. "Biz Türkiye'nin AB'ye katılım müzakerelerinin adil ve ucu açık biçimde yürütülmesine yönelik olan karara bağlıyız ve aynı şekilde Türkiye'nin de yükümlülüklerini yerine getirmesini bekliyoruz." demiştir. Bunun anlamı şudur; AB bugün de Türkiye'yi tam üye olarak kabul etmek niyetinde değildir. Türkiye'nin tam üye olmasını değil, onun AB'ye bağlanmasını ucu açık müzakerelerle, tam üye olmadan AB'ye "demir atmasını" talep etmektedir. Oysa,

12 Eylül 1963'te imzalanan Ankara Anlaşması'nın 28. maddesi, "Anlaşma'nın işleyişi, Topluluğu kuran Antlaşma'dan doğan yükümlerin tümünün Türkiye'ce üstlenilebileceğini gösterdiğinde, Akit Taraflar, Türkiye'nin Topluluğa katılması olanağını incelerler." demektedir. Tam üyelik ve çağdaş bir yapıya kavuşmak için yapılan düzenlemelerin ve uygulanan politikaların tam üyelik açısından bir yarar sağladığı da söylenemez. İnsan haklarına saygıyı, demokrasiyi ve hukukun üstünlüğünü sürekli olarak gündeme getiren AB ülkelerinin Türkiye ile ilişkiler söz konusu olduğunda, tam bir çifte standart uyguladıkları da yadsınamaz bir gerçektir. Türkiye'ye karşı yapılan haksızlıklara bugüne kadar tepki göstermeyen Hükümetin bu davranışlara artık dur demesi gerekir.

Gümrük Birliği'nden sonra, Türkiye-AB ilişkilerindeki gelişmelerin objektif bir şekilde değerlendirilmesi için bir Meclis Araştırması gereklidir. Bu nedenle, Türkiye-AB ilişkilerinin son 14 yıldaki gelişmesini, bugünkü durumunu ve gelecekte nasıl gelişebileceğini incelemek ve çözüm önerileri geliştirmek üzere, Anayasa'nın 98 ve TBMM İçtüzüğü'nün 104 ve 105 inci maddeleri gereğince bir Meclis Araştırma Komisyonu kurulması için izninizi ve gereğini arz ederim.

1. BİRGEN KELEŞ - İSTANBUL
2. BİLGİN PAÇARIZ - EDİRNE
3. ALİ RIZA ÖZTÜRK - MERSİN
4. MALİK ECDER ÖZDEMİR - SİVAS
5. HÜSEYİN ÜNSAL - AMASYA
6. HULUSİ GÜVEL - ADANA
7. ALİ OKSAL - MERSİN
8. TEKİN BİNGÖL - ANKARA
9. HÜSNÜ ÇÖLLÜ - ANTALYA
10. ATİLA EMEK - ANTALYA
11. ŞEVKET KÖSE - ADIYAMAN
12. TANSEL BARIŞ - KIRKLARELİ
13. EROL TINASTEPE - ERZİNCAN
14. GÜROL ERGİN - MUĞLA
15. HALİL ÜNLÜTEPE - AFYONKARAHİSAR
16. TAYFUR SÜNER - ANTALYA
17. KEMAL DEMİREL - BURSA
18. HARUN ÖZFÜRK - İZMİR
19. OSMAN KAPTAN - ANTALYA
20. BİHLUN TAMAYLIGİL - İSTANBUL
21. MUSTAFA ÖZYÜREK - İSTANBUL
22. ERGÜN AYDOĞAN - BALIKESİR
23. HÜSEYİN PAZARCI - BALIKESİR
24. MEHMET ŞEVKİ KULKULOĞLU - KAYSERİ
25. GÖKHAN DURGUN - HATAY